

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

**nr. 7425 van 18 februari 2008
in de zaak RvV 18.476 II**

In zake:

1. [REDACTED]

2. [REDACTED]

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat M. GROUWELS
Adolphe Lacomblélaan 59-61 bus 5
1030 BRUSSEL

tegen:

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van Binnenlandse Zaken.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat [REDACTED] en [REDACTED] van Syrische nationaliteit, op 23 november 2007 hebben ingediend om de nietigverklaring en de schorsing van tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissingen van de gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken van 6 november 2007 houdende de weigering van de vestiging met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20) en van de bevelen om het grondgebied te verlaten (bijlage 13) die hen op 8 november 2007 ter kennis werden gebracht.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen.

Gelet op de beschikking van 17 januari 2008, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 februari 2008.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken G. DE BOECK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat M. GROUWELS en van advocaat L. BRACKE, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak:

1.1. Verzoekers dienden op 7 juni 2007, in functie van hun Belgische zoon, een aanvraag tot vestiging in.

1.2. Op 20 juni 2007 besliste de gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken tot voorlopig uitstel van de beslissing inzake de aanvraag tot vestiging met het oog op bijkomend onderzoek.

1.3. Op 6 november 2007 nam de gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken de beslissingen houdende de weigering van de vestiging met bevel om het grondgebied te verlaten. Deze beslissingen, die op 8 november 2007 ter kennis werden gebracht aan verzoekers, zijn gemotiveerd als volgt:

"(...)

Voldoet niet aan de voorwaarden om te genieten van het recht op vestiging als bloedverwant in opgaande lijn van (S. S.).

Betrokkene heeft onvoldoende bewezen ten laste geweest te zijn van de Belgische onderdaan voor de komst naar België.

Er zijn geen bewijzen van financiële stortingen van de Belg op naam van betrokkene.

"(...)"

Verzoekers werd op 8 november 2007 eveneens een bevel gegeven om het grondgebied te verlaten.

Dit zijn de bestreden beslissingen.

2. Over de rechtspleging:

Daar de nota met opmerkingen van verweerder niet werd ingediend binnen de termijn van acht dagen die is vastgelegd in artikel 39/72 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), dient deze nota, overeenkomstig artikel 39/59, § 1, derde lid, van dezelfde wet ambtshalve uit de debatten geweerd te worden.

3. Onderzoek van het beroep.

3.1. Over de ontvankelijkheid van het beroep.

Ter terechtzitting wordt door beide partijen bevestigd dat op 20 december 2007 werd overgegaan tot de intrekking van de bevelen om het grondgebied te verlaten die op 8 november 2007 ter kennis werden gebracht aan verzoekers. Er wordt derhalve vastgesteld dat verzoekers geen belang meer hebben bij het huidige beroep voor zover dit betrekking heeft op voormelde bevelen (bijlage 13).

Gelet op de bepalingen van artikel 39/56, eerste lid, van de Vreemdelingenwet is het beroep, in de mate dat het gericht is tegen de bevelen om het grondgebied te verlaten, die middels een bijlage 13 ter kennis gebracht werden, onontvankelijk.

3.2. Over de gegrondheid van het beroep.

De Raad merkt op dat verzoekers een vestigingsaanvraag indienden in de Franse taal in de randgemeente Wemmel en dat het bestuur bijgevolg, in toepassing van het artikel 41, § 1, van de gecoördineerde wetten van 18 juli 1966 op het gebruik van de talen in de bestuurszaken, een beslissing diende te nemen in de Franse taal. Gelet op het feit dat deze taalwetgeving van openbare orde is, dient de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen ambtshalve vast te stellen dat de bestreden beslissingen, die in de Nederlandse taal zijn

opgesteld, in strijd zijn met het artikel 41, § 1, van de gecoördineerde wetten van 18 juli 1966 op het gebruik van de talen in de bestuurszaken.

Er is grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring behandeld.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1.

Vernietigd worden de beslissingen genomen door de Dienst Vreemdelingenzaken op 6 november 2007 houdende de weigering van de vestiging met bevel om het grondgebied te verlaten.

Artikel 2.

De vordering tot schorsing is zonder voorwerp.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien februari tweeduizend acht door:

dhr. G. DE BOECK,

wnd. voorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. S. VAN CAMP,

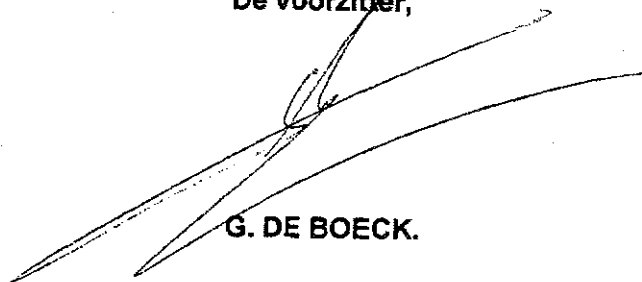
toegevoegd griffier.

De griffier,

S. VAN CAMP.

De voorzitter,

G. DE BOECK.

Art. 41. § 1. De centrale diensten maken voor hun betrekkingen met de particulieren gebruik van die van de drie talen waarvan de betrokkenen zich hebben bediend.

§ 2. Aan de private bedrijven, die gevestigd zijn in een gemeente zonder speciale regeling uit het Nederlandse of uit het Franse taalgebied, wordt echter in de taal van dat gebied geantwoord.

HOOFDSTUK VII. - Sancties.

Art. 57. De gezagdragers en ambtenaren die door bevelen of handelingen de bepalingen van deze gecoördineerde wetten omzeilen of pogen ongedaan te maken worden disciplinair gestraft.

Wanneer de overtreder behoort tot het personeel van een provincie, een gemeente of een andere gedecentraliseerde of zelfstandige openbare dienst en de overheid aan wie de disciplinaire macht is opgedragen geen sanctie toepast, die in verhouding is tot de ernst van het vergrijp, kan de Koning in de plaats van die overheid de afzetting, de schorsing of de tuchtstraf uitspreken; dezelfde macht wordt toegekend aan de gouverneur ten opzichte van het personeel van gemeenten met minder dan tienduizend inwoners en van de gedecentraliseerde of zelfstandige openbare diensten die er in gemeentelijk verband hun taak vervullen.

Art. 58. Zijn nietig alle administratieve handelingen en verordeningen, die naar vorm of naar inhoud, strijdig zijn met de bepalingen van deze gecoördineerde wetten.

Onverminderd de toepassing van artikel 61, § 4, lid 3, wordt de nietigheid van die handelingen en verordeningen vastgesteld op verzoek van iedere belanghebbende, hetzij, door de overheid van wie die handelingen en verordeningen uitgaan, hetzij naar gelang van het geval en de rangorde van hun respectieve bevoegdheden, door de toezichthoudende overheid, de hoven en rechtbanken of de Raad van State.

Wanneer aldus wordt vastgesteld dat handelingen of reglementen nietig zijn wegens hun vorm, worden zij door de overheden, waarvan zij uitgaan, vervangen door bescheiden die naar de vorm regelmatig zijn : die vervanging heeft uitwerking op de datum van het vervangen bescheid.

De akten en reglementen waarvan wordt vastgesteld dat zij nietig zijn wegens hun inhoud onderbreken de verjaring zomede de termijnen die, met betrekking tot de procedure inzake geschillen en de administratieve procedure, op straf van verval opgelegd zijn.

De vaststelling van de nietigheid van de bij dit artikel bedoelde handelingen en verordeningen verjaart na vijf jaar.

Art. 59. Wanneer wordt vastgesteld dat de handelingen of bescheiden naar vorm in strijd met de beschikkingen van artikel 52 werden opgesteld, moeten zij, hetzij uit eigen beweging, hetzij op aanmaning van de bevoegde dienst, overheid of rechtsinstantie, door de betrokken private nijverheids-, handels- of financiebedrijven door bescheiden of handelingen vervangen worden die naar de vorm regelmatig zijn.

Mocht binnen de maand aan deze aanmaning geen gevolg gegeven worden, dan kan door de hogervernoemde overheid, dienst of rechtsinstantie alsmede door iedere belanghebbende een verzoekschrift ingediend worden bij de vrederechter die beveelt dat aan deze handelingen en bescheiden een vertaling wordt toegevoegd, opgesteld door een door hem aan te duiden beëdigde vertaler en dit op kosten van het betrokken bedrijf.

De vervanging der bescheiden en handelingen heeft uitwerking op de datum van het vervangen bescheid.

